

DYSKRET (4) *sb m*

dyskret (2), **dyszkret** (2); dyskret *SarnStat* (2); dyszkret *RejWiz*, *RejZwierc*.

Zawsze di-; -szk- (2), -sc- (2).

e *jasne*.

sg *N* dyszkret (2). \diamond *I* dyskretem (1). \diamond *pl N* dyskretowie (2).

Sł stp brak, Cn notuje, Linde bez cytatu.

1. Człowiek rozsądny, rozważny, przezorny; *cautus, scircumspectus, consideratus, peracutus, percautus, pers- picax, praecavens, prudens Cn* [*discretus – roztropny, odłączony Mącz 49a; rozdzielny, rozdzielony – discretus Cn*] (3) : Nawiętży rozum kto pozna łam łiebie/ A z buyną myłłą nie łata po łiebie. Wielki tho diłzkret Czo czałłow poćci wie [!] Tu łwych vżywa/ á przy łnocie żywie. *RejZwierc* 214; *Zoná* mężowi, [...] łługá pánu, [...] y inni tym łopodobni nie máią mocy zgołá co dárowác áni zápiłowáé. [...] tedy bywáli łák diłcretowie łtárzy łudźie, y práwo łego vczy, zásię názał łákim máiętnoćci wráćáli. *SarnStat* 1275.

W funkcji imienia własnego postaci literackiej (1): Iełł tu pan Páćifikus [...] Podle łniego pan Diłzkret łedno o łłot łiedzi *RejWiz* 67.

2. Człowiek mający wzgląd na innych, uprzejmy, uczynny (1) : CONTRACTVS INNOMINATVS, vczynnoć zowię łie z Cyrográphu piłánégo, ále z łudzkoćci, łdy łrzećciłłanie między łobá cértuią, kto dla łogo łęłłliwłey ło vczyni. A łn łeż diłcretem łęđac, łet zá łet łemu łodáie. *SarnStat* 1272.

Cf **NIEDYSKRET**

WK, BC